

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/26/2016
Identifikačné číslo spisu: 3214010038
Dátum vydania rozhodnutia: 14.07.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3214010038.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. júla 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabína, v trestnej veci proti obvinenej S. U. , pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák., o dovolaní obvinenej proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 19. mája 2014, sp. zn. 1 T 17/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 16. júla 2014, sp. zn. 23 To 78/2014, podanom prostredníctvom obhajcu Pavla Trnku, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej S. U. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozsudkom z 19. mája 2014, sp. zn. 1 T 17/2014, uznal obvinenú vinnou zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od mesiaca január 2013 do 11.09.2013 neoprávnene nakladala s nezisteným množstvom psychotropnej látky pervitín, ktorý opakovane kupovala od presne nestotožnených osôb v meste P., pričom takto získané psychotropné látky prechovávala pri sebe a v byte na ul. X. J. v Q. M. Q., pričom takto získaný pervitín aj sama užívala a ďalej opakovane predávala v Q. najmenej siedmym konzumentom, a to :

- L. L., ktorému pervitín poskytla najmenej 15-krát v období mesiacov máj 2013 až september 2013 v Q., a to na byte obvinenej S. U. na ulici X. T.. XXX/XX alebo v byte L. L. na ulici P. XXXX/X,
- W. U., ktorému pervitín poskytla najmenej 5-krát v období mesiacov máj až september 2013 v Q., a to za finančnú odplatu 10 Eur za dávku v papierovej skladačke, ako aj za výpomoc na záhradke obvinenej S. U.,
- C. L., ktorému pervitín poskytla najmenej 3-krát v letných mesiacoch roka 2013 v Q., a to na byte obvinenej S. U. na ulici 5. J. XXX/XX, a to najmenej l-krát za finančnú odmenu 10 Eur za jednu obálku

s pervitínom,

- J. U., ktorému predala pervitín najmenej 8-krát, a to za sumu 8 až 10 Eur za jednu skladačku v mesiacoch apríl až júl 2013 v Q., a to pri predajni C. alebo na byte obvinenej S. U. na ulici X. J. XXX/XX,

- A. D., ktorému predala pervitín najmenej 3 - krát, a to za sumu 10 Eur za jednu skladačku v priebehu mesiacov január až september 2013, a to v Q. pri dverách bytu obvinenej S. U. na ulici X. J. XXX/XX,

- A. L., ktorému predala pervitín najmenej 5 - krát, a to za sumu 10 Eur za jednu skladačku v priebehu mesiacov január až september 2013, a to v Q. v byte obvinenej S. U. na ulici X. J. XXX/XX,

- následne dňa 10. septembra 2013 v čase okolo 17.00 hod. v P. kúpila od osoby s prezývkou „N.“ 1 kubík pervitínu za sumu 40 Eur, z ktorého časť, pol dielika pervitínu za sumu 5 Eur predala dňa 11. septembra 2013 o 18.00 hod. v Q. pri garážach na sídlisku R. v papierovej skladačke s nápisom „Jarka“ T. Y., následne dňa 11.9.2013 o 18.00 hod. po obmedzení jej osobnej slobody príslušníkmi Policajného zboru v Bánovciach nad Bebravou podľa § 89 odsek 1 Trestného poriadku obvinená S. U. dobrovoľne vydala 1 ks plastovej časti injekčnej striekačky s obsahom kryštalickej látky, ktorá obsahovala po znaleckom skúmaní 159 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,7 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej trom obvykle jednorazovým dávkam drogy, 1 ks papierovej obálky s textom „Diana“, v ktorej sa nachádzala látka, ktorá na základe znaleckého skúmania obsahovala 42 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,7 % hmotnostných, čo zodpovedá jednej obvyklej jednorazovej dávke drogy, 1 ks papierovej obálky s textom „F.“, v ktorej sa nachádzala látka, ktorá na základe znaleckého skúmania obsahovala 47 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 71,7 % hmotnostných, čo zodpovedá jednej obvyklej jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd uložil obvinenej podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6,5 (šesť a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bola obvinená na výkon uloženého trestu zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bolo obvinenej uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranné opatrenie - ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 98 ods. 3 Tr. por. súd nariadil zničenie vecí, a to 2 kusov kovových lyžičiek.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal prokurátor odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 16. júla 2014, sp. zn. 23 To 78/2014, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti rozhodnutiam súdov nižších stupňov podala dovolanie obvinená, ktorá namietala dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Tr. por., teda že bolo zásadným spôsobom porušené jej právo na obhajobu a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V bližšom odôvodnení dovolania doplneného prostredníctvom obhajcu uviedla, že súdy nesprávne aplikovali ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák., keďže predaj jednej alebo viacerých dávok viacerým osobám je už znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 Tr. zák., preto nebol dôvod kvalifikovať jej konanie ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. V rámci porušenia práva na obhajobu namietala nedostatok vznesenia obvinenia pre predaj pervitínu viacerým osobám, keď obvinenie jej bolo vznesené pre kúpu, prechovávanie a opakovaný predaj najmenej jednej osobe a na kvalifikáciu podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. j/ Tr. zák. bola len upozornená, hoci podľa § 206 ods. 5 Tr. por. jej malo byť pre ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu obvinenie rozšírené uznesením, proti ktorému by mohla podať sťažnosť. Pre odsúdenie

obvinenej podľa ustanovenia § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. preto neboli splnené zákonné podmienky.

Vzhľadom na uvedené obvinená navrhla zrušiť obe napadnuté rozhodnutia a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Rovnopis dovolania spolu s jeho doplnením bol v zmysle § 376 Tr. por. doručený na vyjadrenie prokurátorovi.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín vo svojom písomnom vyjadrení navrhol dovolanie ako nedôvodné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por. Poukázal na skutočnosť, že obvinená na hlavnom pojednávaní uznala vinu v plnom rozsahu, preto vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolanie neprípustné. Pokiaľ ide o porušenie práva na obhajobu, obvinená bola na zmenu právnej kvalifikácie skutku riadne upozornená a následne bola v prítomnosti obhajcu vypočutá, pričom výsluch bol realizovaný tak, aby jej bolo zrejmé, kedy, kde a akým spôsobom malo dochádzať k predaju omamných látok jednotlivým konkrétnym osobám tak, aby sa ku každému predaju mohla vyjadriť. Prokurátor zároveň zdôraznil, že totožnosť skutku v uznesení o začatí trestného stíhania, v uznesení o vznesení obvinenia i v obžalobe zostala zachovaná. Právo obvinenej na obhajobu podľa neho nebolo porušené.

Vyjadrenie krajského prokurátora bolo doručené obvinenej a obhajcovi, ktorí sa k nemu ďalej písomne nevyjadrovali.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie proti napadnutému právoplatnému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. h/, § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštanca.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/.

Čo sa týka posudzovaného prípadu, je nevyhnutné dať do pozornosti skutočnosť, že obvinená na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. mája 2014 urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.

por., že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré následne súd prvého stupňa po kladnom zodpovedaní otázok uvedených v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. (súd zisťoval formou otázok, či obvinená rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, či bola ako obvinená poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jej kladené za vinu; či sa dobrovoľne priznala a uznala vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin) a po zistení stanoviska od prítomného prokurátora a obhajcu (navrhli vyhlásenie obvinenej prijať) uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. toto vyhlásenie prijal.

Právne následky vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. spočívajú podľa § 257 ods. 5 Tr. por. v tom, že súdom prijaté vyhlásenie obvineného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

S poukazom na vyššie uvedené je potom zrejmé, že najvyšší súd sa v rámci daného dovolacieho konania nie je oprávnený zaoberať dovolacími námietkami obvinenej spadajúcimi pod § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože v tomto rozsahu je dovolanie vo vzťahu k vine neprípustné (§ 257 ods. 5 Tr. por. a contrario). Čo do výroku o treste napadnuté rozhodnutia akciež nebolo možné preskúmať, nakoľko obvinená sa vo vzťahu k tomuto výroku vzdala práva podať opravný prostriedok výslovným vyhlásením na hlavnom pojednávaní dňa 19. mája 2014, a to aj za ostatné oprávnené osoby. Vzhľadom k tomu svoje právo podať opravný prostriedok nevyužila, odvolanie prokurátora bolo v odvolacom konaní zamietnuté, neboli teda splnené podmienky podľa § 372 ods. 1 Tr. por. a dovolací súd nebol oprávnený sa vo vzťahu k trestu osobitne zaoberať namietanými dovolacími dôvodmi.

Dovolací súd vychádzajúc z § 257 ods. 5 Tr. por. skúmal len namietaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ktorý mal spočívať v nedostatku vznesenia obvinenia pre predaj pervitínu viacerým osobám.

Porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe v zmysle § 37 Tr. por. Ide obzvlášť o situáciu, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, a zároveň orgány činné v trestnom konaní alebo súd v tomto čase reálne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, prípadne ak ide o iné pochybenie súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného. Intenzita takéhoto porušenia musí dosahovať stupeň zásadnosti, teda takéto porušenie musí kardinálnym, kľúčovým spôsobom zasiahnuť do možnosti obvineného uplatniť svoje základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že trestné stíhanie vo veci bolo začaté uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Bánovciach nad Bebravou, odbor kriminálnej polície, oddelenie všeobecnej kriminality, z 1. júla 2013, ČVS : ORP-127/OVK-BN-2013, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. preto, že „páchateľ od mesiaca máj 2013 neoprávnene nakladá s nezisteným množstvom psychotropnej látky - pervitín, ktorú si zakupuje od doposiaľ nestotožnenej osoby, pričom takto získané psychotropné látky prechováva pri sebe, ďalej v byte na ul. X. J. XXX/XX v Q. M. Q., pervitín sám užíva a ďalej predáva konečným spotrebiteľom v okrese Bánovce nad Bebravou". Uznesením toho istého vyšetrovateľa z 12. septembra 2013 bolo začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie S. U. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., lebo bol dostatočne odôvodnený záver, že „od mesiaca máj 2013 neoprávnene nakladá s nezisteným množstvom psychotropnej látky - pervitín, ktorú si 3 - 5-krát do mesiaca kupovala v množstve cca jeden kubík od doposiaľ nestotožnených osôb zo P., pričom takto získané psychotropné látky prechovávala pri sebe, ďalej v byte

na ul. X. J. XXX/XX. v Q. M. Q., pervitín sama užívala a ďalej opakovane predávala v Q. najmenej jednému konzumentovi, pričom dňa 10. septembra 2013 v čase okolo 17.00 hod. v P. takýmto spôsobom kúpila od osoby prezývanej „N.“ kubík pervitínu za sumu 40 Eur, z ktorého dňa 11.9.2013 v čase pred 18.00 hod. v Q. pri garážach na sídlisku R. predala v papierovej skladačke s nápisom „Jarka“ pol dielikú pervitínu za sumu 5 Eur T. Y., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom X. J. XXX/XX, Q. M. Q., následne po jej zaistení na polícii dňa 11. septembra 2013 v čase o 18.10 hod. podľa § 89 ods. 1 Tr. por. dobrovoľne vydala 1 ks plastovú časť injekčnej striekačky s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky (označené ako chemická stopa č. 5), 1 ks papierovú obálku s obsahom neznámej látky s nápisom „F.“ a 1 ks papierovej skladačky s obsahom neznámej látky s nápisom „Diana“ (označené ako chemická stopa č. 6), kde na základe predbežného posudku KEÚ PZ Bratislava odbor kriminalistika - chémia PPZ-KEU-BA-EXP-2013/12911 zo dňa 12. septembra 2013 bolo zistené, že stopa č. 5 - obsahuje 159 mg materiálu s obsahom metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, stopa č. 6 - papierová skladačka s textom „DIANA“ obsahuje 42 mg materiálu s obsahom metamfetamínu, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy a papierová skladačka s textom „F.“ obsahuje 47 mg materiálu s obsahom metamfetamínu, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy a metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok“.

Na zmenu právnej kvalifikácie skutku na obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. bola obvinená upozornená listom z 28. novembra 2013, ktorý jej bol doručený do Ústavu na výkon väzby v Ilave a bol doručený aj obhajcovi JUDr. Bartkovi. K zmene právnej kvalifikácie došlo podľa § 206 ods. 6 Tr. por.

Podľa § 206 ods. 3 Tr. por. uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

Podľa § 206 ods. 5 Tr. por. ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo skutočnosť, ktorá dostatočne odôvodňuje záver, že obvinený spáchal pred oznámením uznesenia o vznesení obvinenia ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, na ktorý sa uznesenie o vznesení obvinenia nevzťahovalo, rozšíri uznesením policajt obvinenie aj pre tento ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu. Ak pre tento čiastkový útok nebolo začaté trestné stíhanie, nie je potrebné postupovať podľa § 199 ods. 1.

Podľa § 206 ods. 6 Tr. por. ak v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania vyjde najavo, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, je iným trestným činom alebo aj ďalším trestným činom, ako bol v uznesení o vznesení obvinenia právne kvalifikovaný, policajt obvineného na túto okolnosť písomne upozorní; upozornenie môže uviesť aj v zápisnici. Rovnopis upozornenia alebo zápisnice doručí do 48 hodín prokurátorovi.

Vznesenie obvinenia je najdôležitejším procesným úkonom prípravného konania, od ktorého sa odvíja ďalší procesný postup vo veci predovšetkým s ohľadom na zásahy do osobnej slobody obvineného. Na rozdiel od začatia trestného stíhania sa pri vznesení obvinenia vyžaduje záver, že trestný čin spáchala určitá osoba, pričom tento záver musí byť dostatočne odôvodnený a musia mu predchádzať konkrétnejšie a presvedčivejšie zistenia než tie, ktoré sú potrebné na začatie trestného stíhania.

V prejednávanej veci bolo najprv začaté trestné stíhanie vo veci pre skutok, z ktorého vyplýva, že pervitín bol predávaný opakovane viacerým konečným spotrebiteľom. Následne bolo obvinenej vznesené obvinenie rovnako pre opakovaný predaj tejto látky.

Dovolací súd poznamenáva, že aj v prípade, ak by orgány činné v trestnom konaní postupovali podľa §

206 ods. 6 Tr. por. namiesto § 206 ods. 5 Tr. por., táto skutočnosť by sama o sebe nebola spôsobilá založiť namietaný dovolací dôvod, pretože takýmto postupom by nedošlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu. Vychádzajúc z toho, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného, je treba konštatovať, že obvinená mala možnosť uplatniť všetky svoje práva v celom ďalšom konaní vrátane konania prípravného, kde k predaju drogy viacerým osobám bola vypočutá dňa 11. februára 2014 v prítomnosti obhajcu, ako na to správne poukázal aj prokurátor vo svojom vyjadrení k dovolaniu. Obvinená mala právo vzhľadom na upozornenie na zmenu právnej kvalifikácie predložiť návrhy na doplnenie dokazovania. Aj keď na túto skutočnosť nebola vyšetrovateľom upozornená výslovne, ale len v rámci všeobecných poučení pred začatím výsluchu, mala v tom čase ustanoveného obhajcu, t. j. osobu znalú práva, preto boli vytvorené podmienky pre uplatnenie tohto práva obvinenej. V tejto súvislosti treba poukázať tiež na to, že v rámci uznania viny na hlavnom pojednávaní bola obvinenej položená aj otázka týkajúca sa právnej kvalifikácie skutku (§ 333 ods. 3 písm. f/ Tr. por.), na ktorú odpovedala kladne a z jej strany nebola vznesená žiadna námietka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že v posudzovanom prípade nemožno konštatovať žiadne také závažné porušenie práva obvinenej na obhajobu, ktoré by mohlo znamenať naplnenie uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., preto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. jej dovolanie na verejnom zasadnutí ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.